

Nerăbdarea

Nicu Hăloiu

Nerăbdarea

Îți amintești de vremea-n care,
trăiam noi doi, același chin?
tu m-așteptai nerăbdătoare,
în pragul porții, ca să vin?

Eu la fel, nerăbdător,
făceam orice să mă grăbesc,
doar n-aveam aripi ca să zbor,
s-ajung, să-ți spun că te iubesc!

Dar mai de mult, îți amintești,
de când eram doar două flori,
la fel de nerăbdători
să te privesc, să îmi zâmbești?

Și acum mă-nduioșez,
de noi când îmi amintesc
nerăbdător, te-mbrățișez
și-ți spun ce mult eu te iubesc!

Anii trec, dar ce povești,
noi doi, am mai avea de spus,
că nerăbdarea ne-a adus
să te iubesc, să mă iubești!